

[Freddy Madsen.]

Jeg har heller ingen tro på, at der er noget, der kan ryste undervisningsministeren. Socialdemokratiet er på alle mulige områder gået overordentlig vidt for at takkes den borgerlige fløj herinde, men det er klart, at undervisningsministeren fører med adskillige længder, når det gælder hendes område. Det er kommet meget tydeligt frem i dag, hvor fremskridtspartiet bakker undervisningsministeren tuldt og helt op i denne sag. Det er yderligere en understregning af, hvad det er, man er i gang med at lave.

Men man kan vel med den udvikling, der er i gang, ikke engang håbe på, at undervisningsministerens partifæller vil prøve på at bede hende om at tage reb i sejlene i fremtiden. Det, der her ligger, er i hvert fald en understregning af, at den linje, som føres på undervisningsområdet nu, har nået sådanne højder, at selv fremskridtspartiet kan tilslutte sig det.

Tønnesen (CD):

Jeg beklager, at vor ordfører i denne sag ikke kan være til stede i dag, men jeg skal alligevel tillade mig at fremkomme med et par bemærkninger. For os centrum-demokrater er det hjertegribende let at anbefale dette forslag, så meget mere som det minder i høj grad om det forslag, vi forsøgte af føre frem til vedtagelse i dette høje ting for cirka et år siden. Det ligner det nærmest til forveksling.

Vi kan naturligvis medgive det med ministerens ændringsforslag vor varmeste anbefaling, men vi kan ikke stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag.

Det er med stor tilfredshed, vi kan konstatere et så stort flertal, som tilfældet er, i denne sal for de tanker, som vi med en vis ret har lov til at kalde vore. Det er altid tilfredsstillende for et mindretal ikke alene at have ret, men også at få ret, og vi vil hilse dem, som vi nu lige har hørt betegnet som „juntaen“ dernede: held og lykke med arbejdet.

Steen Folke (VS):

En journalist har spurgt mig, om jeg mente, der forelå et dækkende, nuanceret beslutningsgrundlag for beslutningen om at sætte RUC under administration i form af

de rapporter, der er kommet, m. v. Det siger sig selv, at jeg mener ikke, der er tale om, at disse håndplukkede professorredegørelser, som har spillet så stor en rolle i forbindelse med beslutningssagen, faktisk giver et dækkende og nuanceret billede af forholdene på RUC, men jeg måtte bedrøve denne journalist med at sige, at jeg mener ikke, det havde gjort nogen som helst forskel, om der faktisk havde ligget et mere dækkende beslutningsgrundlag. Det er ikke de saglige hensyn i denne sag, der er taget. Det drejer sig slet og ret om en politisk afgørelse, en politisk indblanding.

Det er et yderst spinkelt påskud, der er baggrunden for nu at sætte RUC under administration. Det er et led i en stadig optrapning af statsmagtens indblanding i forholdene på RUC. Man kan diskutere, hvor stor forskel det så gør i sidste ende, at man nu har taget dette endelige skridt med et lovindgreb. Man var allerede meget langt i retning af at blande sig i forholdene ned i de mindste detaljer på RUC, inden man nu greb til dette sidste skridt i denne optrapning. Man kan altså diskutere, hvor stor forskel det i virkeligheden gør for RUC. Det er klart, at jeg mener ikke, og vi mener ikke i VS, at et eksternt rektorat med diktatoriske beføjelser er den rette styreform, hverken for RUC eller for nogen andre højere undervisningsinstitutioner. Vi mener i det hele taget ikke, at borgerskabets diktatur er den rette styreform, hvad enten det er på læreanstalter eller i samfundet i det hele taget.

Fru Lone Dybkjær var bekymret over, at dette indgreb ligesom åbnede op for, at man i det hele taget i højere grad kunne gå ind i en politisk styring ved de højere uddannelsesinstitutioner ned i de mindste detaljer. Jeg mener, den bekymring er meget velbegrunderet, men jeg mener nok, det er lidt karakteristisk for det radikale venstre, at det radikale venstre altid er meget bekymret over tingene og over udviklingen, men alligevel, når det drejer sig om at tage stilling, når det drejer sig om at stemme, faktisk som i denne sag alligevel stemmer for det indgreb, som helt oplagt vil være et led i en efterhånden voksende statslig styring af de højere uddannelsesinstitutioner.

Jeg mener ikke, der er tvivl om, at RUC